

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 stycznia 2005 r.

w sprawie C-145/02 Kraj Związkowy Nadrenia Północna – Westfalia przeciwko Denkavit Futtermittel GmbH (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesverwaltungsgericht) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ towarów i usług — Dyrektywa 70/524/EWG — Artykuły 28 i 30 WE — Dodatki — Harmonizacja przepisów krajowych w zakresie poziomu witaminy D w paszy — Przepisy Państwa Członkowskiego zabraniające przywozu wyprodukowanych zgodnie z prawem w innym Państwie Członkowskim pasz, w których poziom witaminy D3 przekracza poziom dopuszczalny w pierwszym Państwie)

(2005/C 57/04)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-145/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy), postanowieniem z dnia 31 stycznia 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 kwietnia 2002 r., w postępowaniu: **Kraj Związkowy Nadrenia Północna – Westfalia** przeciwko **Denkavit Futtermittel GmbH**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, wydał w dniu 13 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 12 w związku z art. 19 dyrektywy Rady 70/524 z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych, w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 84/587/EWG z dnia 29 listopada 1984 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie w stosowaniu środków, za pomocą których, z powodu poziomu witaminy D, Państwo Członkowskie zabrania wprowadzania do obrotu na swoim terytorium paszy uzupełniającej dla zwierząt, legalnie wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 12 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz. U. C 144 z 15.06.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 stycznia 2005 r.

w sprawie C-174/02 Streekgewest Westeljik Noord-Brabant przeciwko Staatssecretaris van Financiën ⁽¹⁾ (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

(Pomoc państwa — Art. 93 ust. 3 Traktatu WE (obecnie art. 88 ust. 3 WE) — Plan pomocy — Zakaz wprowadzania w życie projektowanych środków przed końcową decyzją Komisji — Zakres zakazu, jeżeli pomoc polega na zwolnieniu z opłaty — Określenie osób, które mogą się powołać na ewentualne naruszenie)

(2005/C 57/05)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-174/02, mającej za przedmiot wniosek, o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Holandia) postanowieniem z dnia 8 marca 2002 r., które wpłynęło do Trybunału dnia 13 maja 2002 r., w postępowaniu: **Streekgewest Westeljik Noord-Brabant przeciwko Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr i K. Schiemann (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M. -F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 13 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Art. 93 ust. 3 ostatnie zdanie Traktatu (obecnie art. 88 ust. 3 WE) powinien być interpretowany w ten sposób, że podmiot zobowiązany z tytułu opłaty stanowiącej integralną część pomocy i pobranej z naruszeniem zakazu wprowadzania w życie środków, o którym mowa w tym przepisie, może się powołać na ten przepis niezależnie od tego, czy został on dotknięty zakłóceniem konkurencji wynikłym z przyznania pomocy
- 2) Art. 93 ust. 3 ostatnie zdanie Traktatu powinien być interpretowany w ten sposób, że przewidziany w nim zakaz znajduje zastosowanie do opłaty jedynie w przypadku, gdy istnieje imperatywny związek między przeznaczeniem środków pochodzących z tej opłaty a stanowiącą przedmiot rozważań pomocą. Okoliczność, że pomoc jest przyznawana w formie zwolnienia z opłaty albo że wynika z tego zwolnienia strata w przychodach jest ze względu na potrzeby planowania budżetowego Państwa Członkowskiego wyrównywana poprzez podniesienie opłaty, nie są same w sobie wystarczające dla stwierdzenia istnienia związku, o którym mowa powyżej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 169 z 13.07.2002